అటూ చీకటి - ఇటూ చీకటి

కేశిరాజు ఫణీప్రసాద్

సాయంత్రం ఆరు గంట లవుతోంది. హోట లులో నా గది ముందున్న బాల్కనీలో కూర్చుని ఆ సాయంకాలాన్ని ఎంత తొందరగా గడిపేద్దామా అని ఆలోచిస్తున్నాను!

ఆఫీసు పనిమీద హైదరాబాద్ వచ్చాను నేను. నిజానికి ఆ మధ్యాహ్నమే నేను వచ్చిన పని అయి పోయింది. కాని మర్నాడు పొద్దున వరకూ మా వూరికి డైరెక్టుగా వెళ్ళే రైలు లేదు!

రోడ్డు ఎంతో హడావుడి పడిపోతోంది! నడిచే మనుషులు, దూసుకుపోయే కార్లు, జనంతో కిటకిట లాడిపోతూ బరువుగా కదులుతున్న బస్సులు, పోటీలు పడుతూ ఒకరికంటే ముందు ఇంకొకరు వెళ్ళిపోవా లనుకుంటున్న సైకిళ్ళు, రిక్షాలూ! అందరికీ ఒకటే తొందర! ఆదీ తమ తమ గమ్యం చేరుకోవాలని. వాతావరణం ఎంతో గమ్మత్తుగానూ, చాలా సందడి గానూ కనిపిస్తూంది!

ఆఫీసుల నుండి ఇళ్ళ కెళ్ళి పోతున్న వాళ్ళు కొంత మందయితే, ఇంటినుండి అప్పుడే బయటపడి షికార్లు కొడుతూ సరదాపడే వాళ్ళు కొంత మంది. ఇలా ఎవరికి తగినట్టుగా వారు తమ తమ కాలక్షేపాన్ని వెతుక్కుంటూ ఒకటే తికమక పడిపోతున్నారు!

ప్రతి సంవత్సరం హైదరాబాద్‌కి ఏదో ఒక పని మీద వస్తూంటాను నేను! వచ్చినప్పుడల్లా ఇదే హోటలులో దిగటం అలవాటు నాకు! నేను వస్తు న్నట్టుగా ముందే తెలియజేస్తాను కనుక నా కోసం ఒక గది ముందుగానే రెడీగా ఉంచుతాడు ఈ హోటలు మేనేజరు! అంతేకాకుండా అతనితో నాకు కొద్దో, గొప్పో పరిచయం కూడా ఉంది!

బేరరుకోసం కాలింగ్ బెల్ నొక్కాను. "ఏమోయ్, వేడి వేడిగా కాఫీ తెచ్చి పెట్టగలవా?" అడిగాను నా ఎదురుగా ఉన్న బేరరుని, రిస్ట్ వాచీకేసి చూసు కుంటూ! "అలాగే, సార్" అని అతను వెళ్ళి పోతూంటే ఆపి, "అప్పట్టు వేడివేడిగా ఇంకా ఏమైనా ఉన్నాయా?" ఆవి ఆకలేస్తుంటే అడిగాను

అతను నా మాటకు బదులుగా ఒక్కసారి నా కేసి చూసి నవ్వాడు. కారణం అర్థం కాలేదు. "చీకటి పడిన తరవాత ఒంటికి వేడి కలిగించే వస్తువులు కూడా ఉన్నాయి, సార్. ఏం తెమ్మంటారు!" అతని చొరవకు ఆశ్చర్యపోతూ, అతని మాటలోని భావాన్ని అర్థం చేసుకున్నాను.

'మనుషుల తత్వాన్ని బట్టి ఈ నాగరికత తన రూపు రేఖలను దిద్దుకొంటోందా? లేకపోతే నాగరిక తను చూస్తూ మనిషి తన స్వభావాన్ని మార్చేసు కుంటున్నాడా?" అర్థంకాని సందేహం!

"వెళ్ళి వేడివేడి కాఫీ తెచ్చి పెట్టు." అతి మామూ లుగా చెప్పాను. అయినా అతను నా వైపు పరిశీలనగా చూస్తూ, "సార్, ఈ మధ్యనే మా హోటలులో నైట్ క్లబ్, కేబరే డాన్స్‌కూడా ఏర్పాటుచేశాం", వి ఉత్సాహంగా చెప్పాడు. "సార్, మీరు కూడా వెళ్ళి చూడండి, భలే బావుంటుంది." అనుకోని ప్రోత్సాహం ఒక విధంగా అతను చెప్పింది నిజమే! నైట్‌క్లబ్, కేబరే డాన్స్ మొదటి నుండీ ఈ హోటలులో లేవు, అంటే ఈ మధ్యనే ప్రవేశ పెట్టబడిన ఒక కొత్త ఆకర్షణ! ఇది నా మనసులో మెదిలే ఆలోచన! వెళ్ళి పోతున్న బేరర్ని చూస్తూ అప్రయత్నంగా నిట్టూర్చాను!

కాస్సేపటికి బేరర్ తీసుకొచ్చిన వేడి వేడి కాఫీ తాగుతూ, రోడ్డు మీద వాతావరణాన్ని చూస్తూ కూర్చున్నాను! బాగా చీకటి పడింది! రంగు రంగుల దీపాలతో నగరం వింత అందాన్ని సంతరించుకుంది!

రాత్రి తొమ్మిది గంటల తరవాత వేడి వేడి నీళ్ళతో స్నానం చేసి ఉన్న బట్టల్ని సవరించు కున్నాను. సుష్టుగా భోజనం చేసి పక్కమీద విశ్రాం తిగా పడుకున్నాను! ఏం తోచటం లేదు! మామూ లుగా ఇంటి దగ్గరయితే పన్నెండు గంటల వరకూ ఏదో ఒక పుస్తకం చదువుకోవటం నాకు బాగా అలవాటు! అదే అలవాటు ఇప్పుడు నన్ను నిద్ర రానివ్వకుండా ఇబ్బంది పెట్టేస్తూంది! పక్కమీద పడుకునే కాలక్షేపంకోసం ప్రయత్నంచేస్తూ మార్గం వెతుక్కుంటున్నాను! "సార్! మా హోటల్‌లో ఈ మధ్యనే నైట్ క్లబ్, కాబరే డాన్స్ ఏర్పాటు చేశాం. కెళ్ళి చూడండి, సార్. భలే బావుంటుంది" ఆ సాయంకాలం బేరర్ అన్న మాటలు నాకు జ్ఞాపకాని కొచ్చాయి!

'ప్రలోభాలు మనిషిని అతి తేలికగా లొంగదీసు కుంటాయి.' క్లబ్‌లోకి అడుగు పెడుతూంటే అంత రాత్మ కరుకుగా దెప్పి పొడిచింది.

అక్కడి వాతావరణం ఎంతో వేడిగా ఉంది! అయితేనేం, అక్కడి కొచ్చేవాళ్ళు తమ బాధ లను మరిచిపోయి, మనసు చల్లబరచుకోవటానికే వస్తుంటారు. నవ్వు తెప్పించే గమ్మత్తైన ఆలోచన. విభిన్నమైన మనస్తత్వాలతో వింత వింతగా ప్రవ ర్తించే సమాజంలోని మనుషులంతా ఏకమై ఒకే చోట చేరి, కలిసిమెలిసి కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుం టున్నారు! ఐకమత్యానికి ప్రతిరూపాలేమో వీళ్ళు!

మూలగా ఒక సోఫాలో కూర్చుని అనుకోకుండా

షెర్నూ కార్డు కేసి చూశాను. అందమైన సీసాల్లో రకరకాల పానీయాలు, శరీరానికి మత్తు కలిగించి మనిషిని గమ్మత్తుగా ఊడించటానికి ఆ కోర్నులో పొందుపరిచి ఉన్నాయి. క్లబ్‌లో దీపాలు అంత కాంతిగా లేవు! చీకటి వెలుగులు పెనవేసుకున్న ఆ చోటులోనే తమ జీవితానికి కావలసిన వెలుతురును వెతుక్కుంటూ అక్కడికి చేరుతున్నారు ఎంతో మంది. రాత్రి పది గంటలు దాటింది. క్లబ్ లోకి వస్తున్న వాళ్ళే ఎక్కువగా ఉన్నారు తప్ప, బయటికి వెళ్ళేవాళ్ళు అంతగా లేరు. కౌంటర్ మీద కూర్చున్న అతను లోపలి కొస్తున్న వాళ్ళని ఎంతో మర్యాదగా పలకరిస్తున్నాడు. స్టీవర్ట్ వాళ్ళని కూర్చో పెడుతూ వాళ్ళకి ఏం కావాలో కనుక్కుంటున్నాడు. బేరర్లు కాళ్ళతోనూ, చేతులతోనూ పని చేస్తూ హడావుడిగా ఉన్నారు.

కాస్సేపటికి క్లబ్ లోని లైట్లు అన్నీ తమ తమ కాంతిని పోగొట్టుకున్నాయి. అక్కడికి దగ్గర లోనే ఉన్న స్టేజీమీద లైట్లన్నీ ఒక్కసారి వెలిగాయి. విచిత్రంగా అలంకరించుకున్న ఒక కాబరే డాన్సర్, తన ఒంపు సొంపులు అందరికీ చూపెడుతూ డాన్స్ మొదలెట్టింది. సంగీతానికి తగ్గట్టుగా అడుగు లేస్తూ తన శరీరంలోని అవయవాలన్నీ బాగా కనిపించాలని ప్రతి టేబిలు దగ్గర కెళుతూంది. ఒక ప్రత్యేకమైన లైటుకూడా ఆమెతోపాటే తిరుగుతూంది.

కాస్సేపటికి ఆ డాన్సర్ నా టేబిలు దగ్గరి కొచ్చింది. మెరుపులా అటూ ఇటూ ఆడుతూ అనుకోకుండా నా మొహంలో మొహం పెట్టి చూసింది. ఆ కళ్ళలో ఒకటే భావం. పచ్చి శృంగారం ఆమె ముఖంలో ముద్రించుకు పోయింది. ఆ డాన్సర్‌కి తగినట్టుగా అందరి లోనూ ఒకటే కదలిక. అనుకోకుండా ఆమె నాకు కావాలనిపించింది. ఒక్కసారి స్థిరంగా ఆలోచించుకున్నాను. "ఆమెని నా గదికి పంపాలి మీరు?" కౌంటర్ మీద వ్యక్తిని అడిగాను. అతను ఒక్కసారి చిరునవ్వు నవ్వి ధర చెప్పాడు. వెంటనే వాలెట్ తీసి అతను అడిగిన డబ్బు కంటే ఎక్కువే ఇచ్చాను. నా కోరిక ఎంత బలమయిందో అప్పటికి అర్థం చేసుకుని, కాస్సేపటిలో పంపిస్తానని చెప్పాడు.

నా గదికి తిరిగొచ్చాను. బాల్కనీలోని ఆరుబయట కూర్చున్నాను. చలి బాగా వేస్తూంది. నాలో అవ్యక్తమయిన ఉద్రేకం నా మనసుని వేడెక్కిస్తూంటే ఒంటికి చెమట పడుతూంది. అప్రయత్నంగా వాచీ కేసి చూశాను. రాత్రి ఒంటి గంట దాటింది. అంటె నేను చాలా సేపటినుండికూర్చుని ఉన్నాను. చల్లటి గాలి ఉడుకులాం వాసని మోసుకొచ్చింది. ఎవ రొచ్చారో అర్థం చేసుకున్నాను. నన్ను ఆకర్షించి, ఆనందింపచేయడానికి ఎంతో అందంగా అలంకరించుకుని వచ్చింది. ఆమెఅలంకరణ ఆమె అవయవ పొందికను బాహాటంగా ప్రదర్శిస్తూంది. ఆ ప్రదర్శన నన్ను మరింతగా రెచ్చగొడుతూంది. ఆమెనొక్కసారి పరిశీలనగా చూశాను. నా చూపులను కలుపుతూ నవ్వింది. గుండెలో ఏదో కెలికినట్టయింది. "నేను వచ్చి చాలా సేపయింది." ఆమె మాట్లాడింది. "ఎందుకోసం?" అడిగాను నేను. "మిమ్మల్ని పూర్తిగా సంతోష పెట్టడానికి." అంటూ కదిలింది. ఆమె ప్రతి కదలిక లోనూ వ్యాపారానికి అలవాటు పడిందన్న సంగతి తేలికగానే అర్థమవుతూంది! "నీ పేరు తెలుసుకో వచ్చా?" మనసుని నొక్కి పెడుతూ అడిగాను. "ఒక్క రాత్రి బంధానికి పేరుతో అవసరమేమిటో?" బంధం అన్న మాటను నొక్కి పలికింది. అందమైన శరీరానికి అతి వికృతమైన మనస్సు, అసహ్యమైన ఆలోచనలు. ఎప్పటికీ అర్థంకానిది భగవంతుడి సృష్టి.

గదిలోకి వెళ్ళాము. 'లైటు వేస్తాను' అంటూ స్విచ్ మీద చెయ్యి వేశాను "వద్దు చీకట్లోనే బాగుంటుంది.' కంగారుగా అంది. 'మరేం ఫరవాలేదు చీకట్లో ఒకరొకరం బాగా చూసుకోవచ్చు" తెగింపుగా లైటు వేశాను. ట్యూబ్‌లైట్ వెలుగుల్లో ఒక్కసారి నా మొహంలోకి చూసి తల వంచుకుని నిలబడింది. "ఏం స్పందనా ఇందాకటి నుండి చీకట్లో ఉన్నా నా గొంతు గుర్తు పట్టా రనుకుంటాను.' నాలో తెలియని ఆవేశం. ఒక్క క్షణం నిశ్శబ్దంగా గడిచింది. "అవునులే, ప్రతి రోజూ ఎంతో మందితో గడిపే నువ్వు ఎన్ని గొంతులని జ్ఞాపక ముంచుకో గలవు?" నా కంఠంలోని కరుకుతనం ప్రతిధ్వనించింది. సూటిగా నా కేసి చూసింది స్పందన. కళ్ళల్లో తెగింపు, నిర్లక్ష్యం నా మాటలతో సవాలు చేస్తున్నాయి. "నా ఇష్టం. నాకు తోచినట్టుగా బతుకుతాను. నువ్విచ్చే డబ్బుకి నీ అవసరం తీర్చుకోవటం వరకే అధికారం, అంతేకాని, నా వ్యక్తిగత విషయాలు అడిగే హక్కు లేదు." స్పందన తెగేసి చెప్పింది.

"వెరీ గుడ్, స్పందనా. ఈ కొద్ది కాలంలోనే నువ్వు చాలా మారిపోయావు." వ్యంగ్యంగా అన్నాను. కొంత మందిలో మార్పు వాళ్ళకి మంచి కలిగించినా కలిగించకపోయినా ఒక్కొక్కప్పుడు తోటివారి జీవితాలను కూడా పాడుచేస్తుంది! ఈ ఆలోచన నాలో స్పందన అంటే అసహ్యాన్ని రెట్టింపు చేసింది.! 'మరోసారి చెబుతున్నాను, రాము, నా వ్యక్తిగత జీవితాన్ని గురించి అడిగేటందుకు నీకు అధికారం లేదని! అయినా నువ్వెవరివి?'' స్పందనలోని మూర్ఖత్వాన్ని ధ్వనింప చేస్తున్నాయి ఆమె మాటలు!

"కన్న తల్లిని, కట్టుదిట్టంతో పెంచిన తండ్రినే కాదని వచ్చేసిన మనిషివి. నా ఇంటి పక్కనే ఉన్న నన్ను ఎలా గుర్తు పెట్టుకుంటావులే!" ఒళ్ళు తెలియని కోపం. "ఏమిటని సాధించటానికి ఇలా వచ్చేశావు! ఏం ఉద్ధరిస్తున్నావని ఈ హీనమైన బ్రతుకు!" మా రెండు కుటుంబాల మధ్య ఉన్న స్నేహం ఈ ప్రశ్న అడిగించింది!

స్పందన నాకేసి అతి విచిత్రంగా చూసింది! ఆ చూపులో గతం తాలూకు జ్ఞాపకాలు నిండి ఉన్నాయి! "మా నాన్నగారు అతి కట్టుదిట్టంతో పెంచారు! ఆయన పరువు, ప్రతిష్ఠలతో మా జీవితాలను ముడి పెట్టారు. అది సంఘానికి తెలుసు! ఆడపిల్లగా పుట్టినందుకు వీధి మొహం చూడకుండా, కనీసం కజిన్ బ్రదర్‌తో కూడా రోడ్డుమీద మాట్లాడకుండా కేవలం నేను చూపులతోనే బ్రతికేటట్టుగా మమ్మల్ని నిర్బంధించేవారు! అది మా ఇంట్లో వాళ్ళకి తెలుసు! కుమిలిపోయిన నా మనసుకీ తెలుసు!" స్పందన చెప్పటం ఆపింది! "అందుకు నువ్వు ఏం చేశావు?" స్పందన ప్రవర్తనను నా మనస్సు సమర్థించలేకపోతోంది!

"అంత నిర్బంధంగా బ్రతకటం నాకు ఇష్టం ఉండేదికాదు! నాకూ అందరి ఆడపిల్లల్లాగే సరదాగా తిరగాలని, సినిమాలు చూడాలని ఉండేది! ఇవన్నీ మా నాన్నగారికి ఇష్టం ఉండేవి కాదు! నా దృష్టిలో ఆయన ఒక రాక్షసుడిలా కనిపించేవాడు! స్వేచ్ఛగా బ్రతకాలని, నా సరదాలు తీర్చుకుంటూ సంతోషంగా ఉండాలని నిశ్చయించుకుని ఇంట్లోంచి చెప్పకుండా వచ్చేశాను. ఆ తరువాత ఏంజరిగిందో నీకూ తెలుసు!" స్పందన మాటలు నాలో కోపాన్ని పెంచాయి!

"ఇప్పుడు నువ్వు కోరుకున్న స్వేచ్ఛ నీకు దొరికిందా! ప్రస్తుతం అంతకన్నా సంతోషంగా బ్రతుకుతున్నానే అనుకుంటున్నావా?" ఆమె కంటూ ఇప్పుడు మనసు అంటూ ఉంటే నా మాటలు ఆ మనసుని చిత్రవధ చేస్తాయని తెలుసు! చెయ్యాలనే నా ఉద్దేశం! కానీ బండబారిన ఆ జీవితంలో స్పందనకు ఏమాత్రం అవకాశం లేదు! ఆ క్షణంలో స్పందన మొహంలో వ్యక్తిత్వం లేని ఆమె గతం, మనసు లేకుండా బ్రతుకుతున్న ప్రస్తుత జీవితం ఒకదానితో ఒకటి కలిసి నీడలుగా కదలాడుతున్నాయి!

"చూడు, స్పందనా! నువ్విలా పారిపోయి వచ్చిన తరువాత నువ్విలా బ్రతికావో, చివరకు ఇలా ఎందుకు తయారయ్యావో కూడా నేను ఊహించగలను! పెళ్ళి కాకుండా గడప దాటిన ఆడదాన్ని పూర్తిగా బజారులో నిలబెట్టి వెక్కిరింపుగా నవ్వుతుంది సంఘం! ఇది నాకంటే నీకే అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసు!"

స్పందన మాట్లాడకుండా తల వంచుకుంది! నాకూ తెలుసు స్పందన. ఇక ఎప్పటికీ తలెత్తుకోదని!

"నువ్వు చేసింది పొరపాటని, నువ్వు అతి నిర్బంధంగా బ్రతుకుతున్నా నీ ఇప్పటి నీ జీవితమే చెబుతుంది. కానీ నువ్వు చేసిన ఈ దౌర్భాగ్యపు పని మీ నాన్నగార్ని మంచానికీ, మీ అమ్మగారిని మనోవ్యథకు బలి చేసింది. మీ చెల్లెళ్ళు వీధిన పడ్డారు చూసేవాళ్ళు లేక! మీ చెల్లెళ్ళకి పెళ్ళిపీటలమీద కూర్చునే అదృష్టం లేదు! నువ్వింట్లోంచి వచ్చిన తరువాత ఇవీ జరిగిన విషయాలు! నువ్వు కోరుకున్న అపరిమితమైన స్వేచ్ఛ ఎలా ఉందో ఇప్పటికైనా అర్థం చేసుకో!" చెప్పటం పూర్తి చేశాను! స్పందన ఎంతో అమాయకంగా ఏడుస్తూంది! నాకు తెలుసు, ఎంత ఏడ్చినా ఆమె కన్నీళ్ళు ఆమె జీవితాన్నికాని, ఆమె కుటుంబాన్నికాని పవిత్రం చెయ్యలేవని!

కుటుంబ గౌరవంకోసం, పరువు మర్యాదలకోసం పేరుతో మంచి సంప్రదాయాలతో, కట్టుబాట్లతో పెంచిన తలిదండ్రులను కాదని ఎదిరించి, తండ్రి చావుకు, తల్లి మనోవేదనకు కారణమయింది స్పందన! తోబుట్టువుల భవిష్యత్తును చీకటి చేసేసింది స్పందన! తన తెలివి తక్కువకు, మూర్ఖత్వానికి చివరకు తనను తనే సర్వనాశనం చేసుకుంది స్పందన! నా కళ్ళకు ఎంతో అసహ్యంగా కనిపించింది!

అందుకే ఆమెను చూడటానికి ఇష్టంలేక. నా గదిలో ఉన్న దీపాలన్నీ ఆర్పివేశాను! ★